

Rodzinne czytanki logopedyczne

3-5 lat

Rodzinne czytanki logopedyczne

Słowo od autorki

Rodzinne czytanki logopedyczne to książka, która pomoże dziecku w utrwaleniu prawidłowej wymowy poszczególnych głosek jeszcze na etapie przedszkolnym. W trakcie wspólnego czytania będą Państwo mieli okazję stymulować zarówno bierny (rozumienie), jak i czynny (mowa) słownik swojego dziecka, a ponadto rozwijać jego wyobraźnię, poprawiać pamięć i koncentrację oraz budować więź emocjonalną.

Zaproponowane przed każdą czytanką ćwiczenia rozgrzewające usprawniają aparat artykulacyjny, a ponadto są czasem na wspólną zabawę. Pamiętajmy, że dzieci uczą się przez naśladownictwo, dlatego bardzo ważne jest demonstrowanie im poszczególnych ćwiczeń i zachęcanie do samodzielnej artykulacji. Warto ćwiczenia wykonywać przed lustrem – to pomaga dziecku poczuć ułożenie narządów artykulacyjnych, a dodatkowo uatrakcyjni trening logopedyczny.

Aby ułatwić Państwu pracę z dzieckiem, w tekstach zastosowano pogrubienie ćwiczonych głosek – jest ono sygnałem, że podczas czytania głoskę tę należy zaakcentować. Ponadto głoski dźwięczne, które pod wpływem sąsiadującej głoski bezdźwięcznej ubezdźwięczniają się (np. piszemy [śliwka], ale czytamy [ślifka]), zaznaczono w tekstach innym kolorem.

Mając na uwadze, że dziecko najlepiej uczy się przez zabawę, do każdej czytanki ćwiczącej konkretną głoskę dołączono najróżniejsze zadania – dziecko wciela się w małego logodetektywa i z Państwa pomocą szuka właściwych rozwiązań.

Pamiętajmy: pochwała, pozytywna motywacja to najlepszy pomocnik w trakcie ćwiczeń, które początkowo niejednokrotnie mogą się wydawać dziecku trudne. Życzę wspaniałej wspólnej zabawy i sukcesów w utrwalaniu wymowy poszczególnych głosek.

Agnieszka Kostuń
neurologopeda

Zaczyna się Twoja przygoda!

Ta książka należy do

.....

.....

Ćwiczenia rozgrzewające przed czytaniem:

- wysyłamy całuski – głośno cmokamy
- zaciskamy wargi i je rozluźniamy
- parszemy wargami jak konik.

Babcia Basia

Była u nas dzisiaj **babcia** Basia. Lubię, jak przyjeżdża, **bo** zawsze się ze mną **bawi**. Buduje ze mną różne budowle z lego i czyta mi **bajki**.

Dzisiaj jednak **robiliśmy** coś innego. Przed swoim przyjściem **babcia** zadzwoniła i powiedziała, żebyśmy się ciepło **ubrą**ła.

Założyłam ciepłą **bluzę**, **komбинезон**, **buty**, kurtkę, a na końcu włożyłam czapkę, szalik i rękawiczki. Byłam gotowa do wyjścia.

Przed **blokiem** było mnóstwo śniegu, a my miałyśmy ulepić **bałwana**.

Bałwan powstał **bardzo szybko**.

Na głowę włożyłyśmy mu garnek, z patyków zrobiliśmy ręce, a z małych kamyczków oczy.

– Babciu, a co z nosem? Masz marchewkę? – zapytałam.

– Miałam nadzieję, że wy macie.

– Nie mamy, **bo** wszystkie zjadłam.

– Nie szkodzi, **Sabinko**. To **bardzo** dobrze, że jesz warzywa. Poczekaj chwilę, a ja **szybko** pójdę do mieszkania. Zaraz wrócę.

Po chwili **babcia** **Basia** wróciła, a w ręce trzymała... **banana**.

Nasz **bałwan** z **bananowym** nosem **był bombowy**.

Instruktaż:

Przeczytaj cały tekst, a następnie zrób to ponownie – tym razem ikony podpowiedzą, jakie polecenie ma wykonać dziecko.

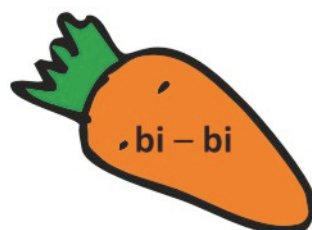
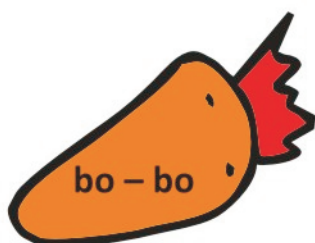
🔊 Dziecko powtarza słowo poprzedzone ikonką 5 razy.

Logodetektyw

Bałwanki zgubiły swoje marchewkowe nosy. Połącz bałwanka z jego marchewką, zwracając uwagę na kolory.

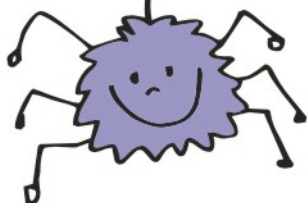
Instrukcja:

Powtarzaj z dzieckiem kolejne sylaby: bo – bo, ebe – ebe, bi – bi. Następnie niech dziecko samo powtórzy je kilkakrotnie.

Ćwiczenia rozgrzewające przed czytaniem:

- mówimy cichutko głoskę [b]
- delikatnie zbliżamy do siebie wargi, aż się zetkną, a następnie otwieramy usta – słyszymy wtedy dźwięk podobny do głoski [p].

Pająk

W moim pokoju, na pierwszej półce nad biurkiem, stoi mały pajacyk.

Prawie się nim nie bawię, ale bardzo go lubię.

Dzisiaj sprzątałam swój pokój. Wycierałam półki z kurzu. I gdy podniosłam pajacyka, nagle zobaczyłam pająka.

Pisnęłam głośno – na całe mieszkanie! Odskoczyłam na łóżko i przykryłam głowę poduszką. Do pokoju wbiegł Paweł, mój brat.

– Pola, dlaczego tak piszczysz? Co się stało? I dlaczego leżysz pod poduszką?

Wskazałam palcem na półkę z pająkiem.

– Tak, to jest półka, ale to jej się tak przestraszyłaś?

– Nie. Pa-pa-pajaka – wydukałam.

Paweł podszedł do mnie i powiedział:

– Już się nie bój. Zabiorę tego malutkiego pająka, wypuszczę go do ogrodu i po strachu. Wyjdź już spod tej poduszki.

Poczułam się bezpieczna. Przytuliłam Pawła i powiedziałam:

– Dziękuję!

Dobrze mieć odważnego i opiekuńczego brata.

Instruktaż:

Przeczytaj cały tekst, a następnie zrób to ponownie – tym razem ikony podpowiedzą, jakie polecenie ma wykonać dziecko.

 Dziecko powtarza słowo poprzedzone ikonką 5 razy.